

Решение № 60551

Номер 60551

Година 01.10.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 24.08

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от

Гергана Кузманова

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100324

по описа за

2020

година

Производството е образувано по искова молба на В. А. К. против Ч. П. М. с рег.№* по в ** с район на действие ОС-*, в която се твърди от ищеца, че е длъжник по изп.д. № ** г. по описа на Ч. П. М.. Взыскатели по горното изпълнително дело са * , * , * , * и присъединения взыскател „**“ .

По горесцитираното изпълнително дело Ч. П. М. във връзка със заповедно съобщение до работодателя на ищеца ** с правоприменник *** е направил месечно удръжки от трудовото му възнаграждение в размер на 900,00 лв.

Във връзка с постъпилите суми от запора на трудовото му възнаграждение по изпълнителното дело, ответника е извършил в периода от 29.03.2019 г. до 27.12.2019 г., месечни преводи в полза на взыскателите по делото ** и **такси по изпълнението. От материалите по изп.дело е видно, че ответника-Ч. не е изготвял разпределение след всеки превод по правилата на чл.460 ГПК, не е предявявал същото по чл.462 ГПК с уведомяване на длъжника и взыскателя и поради това няма данни дали разпределението е станало окончателно като влязло в сила, но въпреки това сумите са превеждани по делото. Счита, че нормите на чл.460 и чл.462 от ГПК са императивни и съдебния изпълнител не може да прецени сам дали да извърши разпределение или не. Незизготвянето и непредявяването на разпределение от ответника е лишило ищеца като длъжник от правото му по чл. 462 ал.1 от ГПК да му бъде предявено разпределение и от правото му по чл.462 ал.2 от ГПК да обжалва разпределението. Постъпили са 16 превода от работодателя му в периода 29.03.2019г.-27.12.2019г., като след всеки превод Ч. е разпределял сумите първо за такси за изп.действия и платени доп.разноски, след това пропорционална на постъпилата сума такса по т.26 ТТР ЗЧСи и след това останалата сума на взыскателите. Нарушението на посочените разпоредби от ответника представлява неизпълнение на нормативни задължения. Неспазването на процедурата по чл.462 ал.1 ГПК е достатъчно основание за опорочаване на процедурата по уведомяване за извършване на разпределението. За да се произнесе окончателно с решение относно разпределението на постъпилите суми следва всички взыскатели и самият длъжник са е имал възможност да възрази по извършеното разпределение.

Изпълнителния процес е строго формален, като съгласно чл.434 ГПК съдебния изпълнител е длъжен да съставя протокол за всяко предприето и извършено действие , несъставянето и непредявяването на протокол за разпределение не е незначителен пропуск.за посочения период 29.03.2019г.-27.12.2019г. като длъжник не е бил уведомяван за разпределението на сумите, респ.да го обжалва.

Твърди се от ищеца, че с незаконосъобразните си действия ответникът му е причинил неимуществени вреди изразяващи се в стрес, притеснение, обида, унижение, бил е афектиран, почувствал се е с накърнено достойнство, отчуждил се е от близки и приятели, загубил е доверие на съдебно изпълнителната дейност, счита че са налице всички предпоставки на чл.441 ГПК във вр.с чл.74 ЗЧСИ във вр. с чл.45 ЗЗД за ангажиране отговорността на ответника за причинените му неимуществени вреди от незаконосъобразните си действия по изп.дело..

Моли съда да постанови решение, с което ответника да бъде осъден да му заплати сумата от на 10 000 (десет хиляди) лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, причинени от противоправно и процесуално незаконосъобразно действие по изп. д. № **г. по описа на Ч. П. М. рег. № * с район на действие Окръжен съд град **,ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба.Претендира и за разноски по водене на делото.

Ответникът в срока по чл.131 ГПК е подал отговор на исковата молба, с който оспорва иска. Сочи,че фактическият състав на отговорността по чл. 441 ГПК във връзка с чл. 45 от ЗЗД във връзка с чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ включва следните юридически факти - деяние, противоправност, вреда, причинна връзка и вина. Ето защо, за да е възникнало спорното право за обезщетяване на ищеца, последният следва да докаже факти, които се субсумират под хипотезата на деликта - противоправно поведение (неправомерни действия и/или бездействия на Ч.), наличие на пряка причинно - следствена връзка между него и настъпила вреда, причинена при дейността на Ч.. Това са правопораждащи факти и доказването им следва да се извърши от ищеца в условията на пълно и главно доказване.

Изпълнително дело №: * е образувано по молба на *** на основание Изпълнителен лист издаден на 29.07.2015 г. от РС- * на основание Заповед за незабавно изпълнение (чл.417) по ч.гр.д. № 203 от 2015 г. на РС-* за събиране на парично вземане дължимо от солидарните длъжници В. А. К., **. Вземането е обезпечено с Договорна ипотека в полза на **. С Договор за цесия от 01.07.2019г. вземането е продадено на *** и дружеството е конституирано като взыскател.

По изпълнителното производство е наложен запор на трудовото възнаграждение на длъжника –ищец по делото, по наложеният запор са постъпвали ежемесечно различни по размер суми считано от 26.01.2016г. до момента.

Междувременно, по изпълнителното производство е изършена публична продан на ипотекиран в полза на взыскателя ** недвижим имот.

Насрочено е и извършено предявяване на разпределение за 14.05.2018г. от 14:00 до 15:00ч. в кантората на Ч..

За насроченото предявяване са уведомени взыскателите: * ; **, присъединен по право взыскател на основание вписана Възбрана; **, присъединен по право взыскател на основание вписана **, на основание вписана Възбрана ; ** на основание вписана Възбрана; ** на основание вписана Възбрана. Всички взыскатели са уведомени да представят удостоверение за размера на вземанията си от съдебен изпълнител или изпълнителен лист до деня на разпределението.

Уведомени са длъжниците: В. А. К.; ***- ипотекарен длъжник;

Излага подробна хронология кои вземания от кои взыскатели са предявени до деня на разпределението .

Твърди се от ответника, че изготвеният Протокол за разпределение на 14.05.2018г. е влязъл в законна сила, като нито една от страните не се е явила за насроченото предявяване.

До присъединяването като взыскател с молба от 20.04.2018г. на ** единственият взыскател по отношение на длъжника –ищец в настоящото производство , в изпълнителното производство се явява първоначалният взыскател *** , поради това постъпващите до този момент суми от наложения запор на трудово възнаграждение са разпределяни ежемесечно при постъпването им на *** , като са удържани дължимите такси и разноски по Тарифата към ЗЧСИ.

След присъединяването на ** , като взыскател постъпващите суми от запор на трудово възнаграждение на ищеца са разпределяни ежемесечно при постъпването им по съразмерност между хирографарните взыскатели ** и **, като са удържани дължимите такси и разноски по Тарифата към ЗЧСИ.

Действително, буквалният прочит на нормите на чл. 460 и чл. 462 от ТПК би могъл да доведе до извода, че ако събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички взыскатели, съдебният изпълнител следва да извършва разпределение и да предяви разпределението на длъжника и на всички взыскатели, които се призовават за това в определен от съдебния изпълнител ден.

Буквалното прилагане на тези правни норми, без да бъдат подложени на стеснително тълкуване ,обаче , би довело до колизия с други правни норми и основни принципи на правото и до значително нарушаване на имуществените интереси именно на длъжника по изпълнителното производство.

Това са принципите на бързина и процесуална икономия, принципа на законност залегнал в чл. 5 от ТПК и принципа на съразмерност на принудителното изпълнение намерил израз в чл. 441 и чл. 442А от ТПК. Счита,че на първо място следва да се има предвид, че нормите на чл. 460 и 462 от ТПК съответно чл.

355 и чл. 357 от ТПК (отменен) са практически непроменени от обнародването на ГПК през 1952г. В този смисъл нормите на чл. 460 и 462 ТПК не отразяват настъпилите съществени социално-икономически промени в обществото от 1952г. до сега. Когато нормите са приети наличието на длъжник с повече от един вискател е било рядкост, а също така не са се събирали и такси за извършваните действия по принудителното изпълнение.

Постъпващите ежемесечно суми от заповест за пенсия или трудово възнаграждение обикновено са малки по размер в порядъка от няколко десетки лева до няколкостотин лева, като в тези случаи утвърдена практика по изпълнителните дела от години както в СИС при РС-*, така и за останалите съдебни изпълнители е да не се извършва нарочно разпределение.

А при извършването на разпределение при спазване на чл. 460 и чл. 462 от ГПК, то от длъжника ще следва всеки път да се събира такса по т. 13 от ТТРЗЧСИ за изготвяне и предявяване на разпределение в размер на 36.00лв. с ДДС, такса по т. 4 от ТТРЗЧСИ за изпращане на призовка по пощата, препис от жалба, уведомление и книжа в размер на 12.00лв. с ДДС за всеки адресат, а в случай, че се налага и такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа в размер на 24.00лв. с ДДС за всеки адресат и 2.52лв с ДДС по т.31 от ТТРЗЧСИ за допълнителни разноски за пощенски разходи за всеки адресат.

В конкретния случай за всяко едно разпределение на събраната по изпълнителното дело сума и предявяването му на длъжниците и на всички вискатели, които да се призовават за това в определен ден ще следва да се начислят и съберат от длъжника такси в размер най- малко 137.04лв. с ДДС ,36.00лв с ДДС по т. 13 от ТТРЗЧСИ и 24 лв. с ДДС по т. 4 от ТТРЗЧСИ, 72 лв с ДДС по т.5 от ТТРЗЧСИ и 25.20 с ДДС по т.31 от ТТРЗЧСИ за допълнителни разноски за пощенски разходи за уведомяване на седем вискатели и трима солидарни длъжници.

Понастоящем от събраните 20 вноски от трудовото възнаграждение на длъжника разпределени след 14.05.2018г. са събрани общо 9 625.00лв., като от тях за такси и разноски за Ч. по ТТРЗЧСИ са удържани 973.00лв. с ДДС.

За извършването на 20 отделни разпределения за всяка от събраните вноски от трудовото възнаграждение на длъжника Ч. би следвало да събере и удържи допълнително от длъжника още сумата от 2 740.80лв. с ДДС за такси по т.4, т.5, т. 13 и т. 31 от ТТРЗЧСИ.

Очевидно, събирането и удържането на тези допълнителни такси би било нарушаване на принципа на съразмерност и адекватност на изпълнението по чл. 442А от ГПК и би било основание за предявяване на иск за вреди срещу Ч..

В случая Ч. е действал съобразно интересите на длъжника, при възможно най-малкото увреждане на интересите му, като затова е накарнал и собствените си финансови интереси.

Неоснователни се явяват твърденията на длъжника, че неспазването на процедурата по чл. 462 от ГПК, е лишило Ч. от страните от възможност да изяви претенциите си чрез подаване на жалба. Всъщност длъжникът би могъл да подаде жалба в тридневен срок от узнаването за всяко едно разпределение.

Твърди се от ответника също, че на 29.07.2019г. длъжникът **, която е съпруга на ищеца е получила от Ч. Удостоверение за размера на дълга по делото, към което в приложение са посочени всички постъпили суми по делото и за кого са били разпределени. До момента нито тя, нито съпругът ѝ не са изявиали претенции по отношение на разпределението на сумите.

Не съществува никаква процесуална пречка за извършване на справки по изпълнителното дело, като на нито един длъжник не е отказана информация за постъпилите и разпределени суми по изпълнителното дело, а копия от платежните нареждания към вискателите са приложени в кориците на делото, както и се прави надлежно отбелязване на оригиналите на изпълнителните листове за всяка погасена сума.

До настоящия момент душевните терзания на длъжника-ищец в настоящото производство не са го мотивирали нито един път да подаде молба за извършване на разпределение, да подаде жалба или да иска извършването на други действия от съдебния изпълнител. Всъщност ищецът е посещавал кантората на Ч. със съпругата си ** от чието име са искани копия от изпълнителното дело, както и справка за размера на дълга и извършените погашения, каквито са предоставяни видно от доказателствата, които представя с настоящия отговор на исковата молба. А това се установява и от твърденията в исковата молба, тъй като именно получените от ** в присъствие на съпруга ѝ В. К. справки са послужили за основа на надлежното посочване на удържаните и преведени суми на вискателите по делото в самата искова молба.

Всъщност, в исковата молба се излагат само доводи за неспазване на процесуалните правила, но не и за неправилно разпределяне на постъпилите суми. А реално същите са разпределени изцяло за погасяване на дълговете на длъжника и намаляване на неговите задължения.

Следва да се има предвид, че в конкретния случай е изготвено и надлежно предявено на страните Разпределение на постъпили суми на 14.05.2018г., като в него ясно и точно са посочени размера на вземанията, на кой вискател се дължат, от кой длъжник се дължат и дали се ползват с определена

привилегия. С влизането в сила на това разпределение вземанията и задълженията на страните са изяснени по основание и по размер от гледна точка на настоящето изпълнително производство. При това положение изготвянето на последващи разпределения по чл. 460 от ГПК за разделянето по съразмерност на малки суми между двама хирографарни длъжници би било ненужно и несъразмерно принудително изпълнение.

Следва да се има предвид, че необоснованото задържане на събрани суми от длъжника по сметка на Ч. до събирането на по-голяма сума за разпределяне също накърнява интересите му защото не би довело до своевременно погасяване на дълга му и намаляване на същия, като върху дължимите от него главници ще се начислява законна лихва в размер на основния лихвен процент плюс надбавка от 10%, докато лихвата, която би му се начислила докато сумата е по специална сметка на Ч. при сегашните пазарни условия е по-ниска от 0,50 %.

Ето защо в случая няма каквото и да е било виновно поведение от страна на Ч., което при това да е противоправно, както и да е в причинна връзка с претърпени от ищеца вреди, каквито реално не са налице.

В с.з. ищецът се явява лично и с пълномощника си адв.** , който поддържа иска.

Ответникът се явява лично и оспорва иска чрез пълномощника си адв.**.

Съдът, след преценка на изложеното от страните в исквата молба и отговора, на становищата им в съдебно заседание и като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Няма спор по делото, че ищецът В. А. К. е длъжник по изп.д. № ** г. по описа на Ч. П. М..

Видно от изпълнителното дело, копие от което е приложено по настоящото дело, същото е образувано по молба вх.№** на ** на основание издаден на 29.07.2015г. Изпълнителен лист въз основа на Заповед за незабавно изпълнение (чл.417) по ч.гр.д. № **на РС-* за събиране от солидарните длъжници ** на парично вземане в размер на 42 490,00лв. –главница, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 28.07.2015г. до окончателното изплащане на вземането, 9 521,99лв.-лихва за забава за периода 12.02.2014г. -27.07.2015г., 80,35лв.-такси по Тарифа на банката към 22.07.2015г., както и 2 615,52лв.-разноски в заповедното производство.

Видно от изпълнителното дело , с Постановление от 06.01.2016г. е наложен заповор върху трудовото възнаграждение на ищеца В. А. К., изпратено е заповорно съобщение на работодателя , което същият получава от *** .

Със същото постановление е наложена и възбрана върху следния недвижими имот собственост на **, ипотекиран в полза на вискателя ** с идентификатор ** по КК на гр.** с площ от 372 кв.м., при подробно описани в постановлението граници, ведно с построената в имота еднофамилна жилищна с града с идентификатор *** със застроена площ от 58 кв.м.

С последващи изпълнителни действия е насрочен опис и оценка на недвижимият имот и е извършена публична продажба на същия, като с Постановление за възлагане от 04.10.2017г. имота е възложен на лицето *** на цена 27 509,00лв.

Установява се от процесното изпълнителното дело също, че ** конституиран като присъединен вискател по отношение на ищеца и съпругата му ***, считано от 20.04.2018г. на основание чл.456 от ГПК по негова молба, към която е приложено Удостоверение от съдебния изпълнител, че изпълнителния лист, от който произтича вземането му към длъжниците е приложен по друго изпълнително дело.

Видно от удостоверението, същото е издадено от Ч. М., за удостоверяване на неудовлетворения остатък от вземанията на ** от длъжниците В. А. К. и *** по изпълнително дело ** по описа на Ч. М., образувано въз основа на изп.лист, издаден на 20.12.2013г. въз основа на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК по ч.гр.д.**г. по описа на РС-*. Според удостоверението вземането на вискателя по изпълнителното дело към 20.04.2018г. възлиза на 16 422,26лв.-главница, а законната лихва върху посочената главница ,считано от 16.12.2013г. до оокончателното изпращане, неудовлетворения остатък от щкоято към 20.04.2018г. възлиза на общо 4008,43лв.

На длъжниците и вискателите по изпълнително дело ** са изпратени призовки за предявяване на разпределение на събраната сума, постъпила от публичната продажба на недвижимият имот , което е насрочено за 14.05.2018г.

С протокол за предявяване на разпределение от 14.05.2018г. Ч. е установил, че страните са редовно уведомени да съставения на посочената датата протокол за проктокол за разпределение на постъпилите суми.

Видно от протокола за рзапределение от 14.05.2018г. ,постъпилата сума от публичната продажба на недвижимият имот в размер на 27 509,00лв. е разпределена на осн.чл.460 от ГПК по реда на привилегиите, както следва: За ** 621,58лв. разноски по изп.производство, 321,06лв.-за Ч. –дължими и неплатени такси и разноски по т.4,5,13 и т.31 от тарифата към ЗЧСИ, 51,15 лв. за Община **-присъденинен вискател да вземанията за данъци за недв.имот, продаден на публична продажба,

12,00лв. за Ч.-пропорционална такса върху събраната сума, 25 798,84лв. за ** по изп.лист от 29.07.2015г. по ** на ** и 704,37лв. за Ч.-пропорционална такса върху събраната сума в полза на **. Протоколът за разпределение не е обжалван и е влязъл в сила.

Видно от съдържащото се по изпълнителното дело ** и **, считано от 26.01.2016г. по изпълнителното дело са постъпвали суми от запор на трудовото възнаграждение на ищеца до 26.07.2019г., както и че постъпилите суми от запора са превеждани ежемесечно при постъпването им по съразмерност между взыскателите**, като са удържани такси и разноски по тарифата към ЗЧСИ./ Приложение№2/.

Няма спор,че суми от запор на трудовото възнаграждение на ищеца постъпват по изпълнителното дело и към настоящия момент.

Видно е от изпълнителното дело също,че след предявяване на настоящия иск , на 03.07.2020г. по препоръка, дадена от МП да извършва и предявява разпределение ,съгласно чл.460 и чл.462 от ГПК и на периодично постъпващите суми по изпълнителното дело, ответника Ч. е изпратил покани до взыскателите и длъжниците по изпълнителното дело за предявяване на протокол за разпределение и такова разпределение е извършено с Протокол от 03.07.2020г., с който са разпределени постъпилите суми от запор на трудовото възнаграждение на ищеца на 24.01.2020г., 26.02.2020г., 22.05.2020г. и 26.06.2020г. в общ размер на 1900 лв., както следва: 134,04лв. за Ч.-на осн.чл.136 ал.1 ЗЗД, 1527,03лв. - за ** / на който в последствие ** е прехвърлила вземането си /, 102,03лв. за Ч. на осн.чл.136 т.1 от ЗЗД , 125,95лв. за ** / и 11,03лв. за Ч. на осн.чл.136 ал.1 ЗЗД.

Установява се също от представеното по делото Удостоверение от 20.08.2020г. , за вземането на ** по описа на Ч. М./ за което ** е конституиран като присъединен взыскател по процесното изп.дело ** от запор върху трудовото възнаграждение на ищеца са удържани суми в общ размер на 22 345,00лв. за периода 26.06.2014г. до 27.07.2020г., които са изплатени от Ч., като следва:изплатени на взыскателя 20 537,57лв. и за Ч.- 1 807,43лв.

Разпитан, свидетелят ** - /колега на ищеца/ установява, че работят заедно от около 3-4 години.През 2019 г. са работили заедно в в една смяна в ** - бившето **. Сочи, че през 2019г. ищецът бил изнервен и притеснен, че стои без пари. Знае,че ищецът има заеми и е длъжник по изпълнително дело ,по което от работодателя му се удържат пари от трудовото възнаграждение. Ищецът не може да изтегли пари и с дебитната карта, тъй като му е запорирана. Поне от 1-2 год. го вижда в какво състояние е. Под земята понякога се чуди какво да прави, говори непрекъснато,че е без пари, а там е опасно и трябва да не си притеснен. Седи и се чуди, какво да прави, замислен е, само пуши, казва, че не се знае къде отиват парите му, не е уведомен от съдебния изпълнител. Ходил е да се интересува до доколкото знае и му казват, че малко пари постъпват. Във фишовете за заплата е отразено всеки месец какво му се удържа. Свидетеля сочи,че в момента продължава това състояние на ищеца притеснение. Споделял му е също относно вярата в съдебните изпълнители, че не вярва на нищо. Има и проблеми в семейството, жена му мисли, че го лъже за заплата. Уточнява,че състоянието му е такова от миналата година /2019г./ ,най-вече от миналото лято много по-зле взел да се чувства, а тази година е още по зле. До колкото знае откакто е почнал работа му удържат пари от заплата- от 3-4 г. Преди това са били по-малки удръжките, а сега са повече. Свидетеля сочи, че ищецът не го притеснява факта, че му удържат пари, а това , че не знае къде му ходят парите. Няма никакво подобрение при него през последните два месеца. Не му е споделял, че нещо се е променило по делото през последните два месеца.

Свиделката ** – съпруга на ищеца сочи, че през 2019г. са правени удръжки постоянно от трудовото му възнаграждение, което му се отразило много зле. По принцип има удръжки от 2015г.-2016г., а от 2019г. сумите са много по-големи от порядъка на 1000- 1200лв.месечно. сочи,че ищецът не знае, защо така се е получило, защо му удържат по-големи суми от 2019г. тя самата няма обяснение за това, както и съпругът ѝ няма обяснение. Не е известяван от съдия изпълнителя защо му се удържат по-големи суми. Сочи, че веднъж са ходили с него при съдебния изпълнител и там бил заместника му, който им казал колко остатък има по кредитите, без повече информация. От това, че не знае, къде му отиват парите ищецът станал затворен , не иска да комуникира с никой, дори и в къщи , включително и с децата, само стои и някак си се отнася. Няма доверие в съдебните изпълнители. Гледат фишовете и нямат никаква друга информация, какво се случва по изпълнителното дело и е изнервен от това. Сочи,че това негово състояние е от година-година и половина.Свидетелката сочи,че рабти в чужбина от 2016г. ,прибрала се на 19 февруари 2019г. и като го видяла в какво състояние е останала, нямало как да остави съпруга си сам. Заварила го в това състояние- затворен, притеснен, без да комуникира с никой. По принцип получават писма от Ч. М. и от банките. От *** се обадили на съпруга ѝ и след като направили справката разбрали, че парите, които се внасят там са в минимални суми 150лв. – 200лв., а в същото време удръжките от заплата му били над 900лв.-1000лв. месечно. Миналия месец удържаните пари са 1400лв. Сочи също,че когато направили справката и при съдебния изпълнител били уведомени колко дължат- към ** - 16 800лв., а към * сумата е 6 500лв. главница, към която няма лихви, а просто изплащат главница. В. е притеснен,стресиран от това, че не знае какво се погасява с удържаните

средства от заплатата му, което е и причината да загуби доверие в съдебните изпълнители. От заплатата не му остават никакви средства за издръжка на децата, отчаян и изплашен е, депресиран, не вярва в нищо. Скандалите от нейна страна били 2015г.-2016г. Заявява, че е получила приложеното по делото удостоверение за размера на дълга по изпълнителното дело с изх. **. Сочи също, че съпругът ѝ ходи без желание на работа, не ходи никъде с приятели, които го канят на по бира или на кафе. Просто от работа се прибира в къщи, сяда пред телевизора или на терасата сам. Не е забелязала да е започнал повече да пуши. По принцип от Ч. не ѝ е отказвана информация по изпълнителното дело. Всичките документи, които има са от кантората на Ч.. Взела е копия от делото през м.май -април 2019г.

Свидетелката ** сочи, че са близки със семейството на ищеца от 11-12 години. Споделят си всички проблеми. Сочи, че живее и работи в **. През м.юни 2019г., когато си дошла, поканила ищеца и съпругата му да излязат и да се видят, но те категорично ѝ отказали, най-вече В.. Казал ѝ, че не му е добре, че няма никакви пари, че има финансови проблеми, че е толкова зле, че едвам свързва двата края. Преди това няколко пъти се чували по Месинджър и с двамата, забелязала, че някак си В. не искал да говори, както преди го е познавала. Сочи, че ищеца доста се е променил, изпаднал е в някакви депресивни състояния, изнервен. Вече не се шегува както преди са се събирали в компания, съвсем друг човек е заварила. Споделял ѝ е, че съдебния изпълнител му удържа пари заради някакъв кредит и не знае къде отиват тези пари. Сочи, че ищеца няма друга причина, за която да се притеснява, освен тази. Здрав човек, семейството му е здраво, децата също. Притесненията му са от миналата година, а преди това по-малко е бил притеснен.

Свидетелката ** При заповор и при постъпване на суми от заповор на трудови възнаграждения или пенсия за длъжника обикновено постъпват по-малки суми. Ако има публични задължения, изпращат се постъпилите суми на ** след удържане на съответната такса за РС- **. Ако няма публични задължения, при положение, че има повече от един вискател, сумата се разпределя пропорционално. Практиката е при заповори на трудови възнаграждения да не се обявяват разпределения, т.к. се дължи държавна такса и обикновено постъпилата сума не стига за събиране на държавната такса. По този начин се спестяват държавни такси на длъжника, т.к. при положение че извърши разпределение трябва да му бъде събрана ДТ и по този начин дългът се увеличава. Всеки месец трябва само такси да се събират по изпълнителното дело и за вискателите няма да остане нищо. Такава е практиката в СИС при РС-* и в другите съдилища в страната. Сочи, че длъжникът винаги може да си направи справка по изпълнителното дело какво е погасено, за какво е погасено и колко му остава. Когато се извършва разпределение същото се обявява, като се изпраща съобщение, че на определена дата с което длъжникът се уведомява, че се извърши разпределение на определена дата., на която страните ако се явят се предявява разпределението. Самото разпределение не се изпраща на длъжника, ако той не дойде лично на място. Това е при постъпила сума от публична продан. Не се извършва разпределение при постъпила сума от заповор на трудово възнаграждение, сумите от заповора се разпределят съобразно чл.136 от ЗЗД. Такава е практиката в страната, такава е в ***.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Отговорността на частния съдебен изпълнител по чл. 441 от ГПК, вр. чл. 74 от ЗЧСИ е специален състав на отговорност за непозволено увреждане. Отговорността е деликтна и може да бъде ангажирана доколкото са налице предпоставките по чл.45, ал.1 от ЗЗД, т.е. освен установяване на процесуалната незаконосъобразност на действията (или бездействията) на съдебния изпълнител, трябва да бъде установено, че в причинна връзка от тях са настъпили претендираните от ищеца вреди. На обезщетение подлежат всички вреди-имуществени и неимуществени, които са пряка и непосредствена последица от противоправното поведение- незаконосъобразно действие или бездействие на Ч.. Пряка вреда означава директно въздействие върху правната сфера на увредения-длъжника в изпълнителния процес, т.е. увреденият не би претърпял вредите, ако не бе незаконосъобразното действие или бездействие на частния съдебен изпълнител. Доказателствената тежест за наличието на тези елементи от фактическия състав на деликтната отговорност е за ищеца, тъй като законът презюмира единствено вината, като презупцията за вина на деликвента е оборима.

Частният съдебен изпълнител е орган на изпълнителното производство, на който държавата е възложила осъществяване на публични функции по принудително изпълнение на граждански притезания. Дейността му като правораздавателен орган е подчинена на процесуалните правила на ГПК. Задължение за частния съдебен изпълнител да извърши едно или друго действие възниква в случай, че то е предвидено в процесуална правна норма и е налице възникнал юридически факт от хипотезата ѝ.

Налагането на заповор върху трудовото възнаграждение на длъжника е действие във връзка с изпълнението, което е от компетентността на Ч. и е изпълнение на вменените от закона правомощия на съдебния изпълнител.

Ищецът твърди, че ответника Ч. не е изпълнил задължението си по чл.460 от ГПК да изготви

разпределение на постъпилите по изпълнителното дело суми от запор на трудовото му възнаграждение , като длъжник не е уведомяван за разпределението на сумите и респективно не му е дадена възможност да се запознае с него, респ.ако счита, че са нарушени правата му да го обжалва, от които незаконосъобразни действия за него през периода 29.03.2019г.-27.12.2019г. са настъпили твърдените в исковата молба неимуществени вреди-чувство на унижение, афект, накърнено достойнство, отчуждаване от близки и приятели, загуба на доверие в съдебно изпълнителната дейност, чувство за безнаказаност на съдебния изпълнител, за нарушаване на правата му като длъжник, гарантирани от закона.

В разглеждания казус се установи, че по отношение на ищеца-длъжник по изпълнителното дело, считано от 20.04.2018г. има повече от един взыскател /първоначалния- **и присъединения взыскател ** / относно вземането му по изп.д.№737/2014г. по описана Ч. П.М..

Разпределение по реда на чл.460 от ГПК по изпълнителното дело се установи, че е извършено на 14.05.2018г. по отношение на събраната към онзи момент сума от публичната продан на недвижимия имот, върху който е било насочено изпълнението, който недвижим имот е собственост на другите солидарни длъжници по изпълнителното дело.

Безспорно се установи,че запор на трудовото възнаграждение на ищеца е наложен на 16.01.2016г. и суми от запора са започнали да постъпват по изпълнителното дело, считано от 17.02.2016г. и до настоящия момент.

Спорен по делото е въпроса дали след извършване на разпределението от 14.05.2018г. на сумата, събрана от публичната продан на недвижимия имот,ипотекиран в полза на ***имал задължението да извършва разпределение по реда на чл.460 от ГПК и на постъпилите след 20.04.2018г./ когато е присъединен като взыскател по негова молба *** суми от запора на трудовото възнаграждение на ищеца.

Съгласно чл.460 от ГПК ако събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички взыскатели, съдебният изпълнител извършва разпределение, като най-напред отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочитателно удовлетворение. Остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност.

Принципно императивната норма на чл.460 от ГПК е приложима и по отношение на събрани суми от запор на трудово възнаграждение на длъжника при повече от един взыскател, когато в изпълнителното производство е приложен този изпълнителен способ.Съдът намира, че в случая преценката относно приложението на чл.460 от ГПК следва да бъде съобразена със страните в изпълнителното производство, налице ли са повече от един взыскател по отношение на длъжниците, един от които е ищеца, какви вземания са присъединени и към кой от длъжниците и какви изпълнителни способности са предприети в хода на изпълнителното производство за погасяване задълженията на длъжниците.

По делото се установи,че процесното изпълнително производство е образувано за погасяване на вземането на ** по издаден изпълнителен лист по отношение на няколко солидарни длъжници, а именно ** -кредитополучател, ищеца В. А. К. и ** -солидарни длъжници по договор за банков кредит. Задължението по договора за кредит,видно от Нотариален акт *** е обезпечено с договорна ипотека на недвижим имот, собственост на ***- кредитополучатели и ипотекарен длъжник, ** -ипотекарни длъжници. С постановлението за образуване на изпълнителното дело са предприети няколко изпълнителни способа-наложен е запор на трудовото възнаграждение на ищеца и е наложена е възбрана на ипотекирания в полза на взыскателя недвижим имот,собственост на посочените по-горе лица. Изпълнението по отношение на недвижимия имот е приключило публичната продан на същия , от която е събрана сумата от 27 509,00лв. Тъй като същата се е оказала недостатъчна за пълното удовлетворяване на всички взыскатели , / които към този момент са ** по отношение на длъжниците В. **, и присъединени взыскатели : ** за вземане по отношение на ** за вземане по отношение на ** за вземане по отношение на ** ,в качеството ѝ на ** за вземането си по отношение на В. А. К. и ** по право-Държавата чрез ** за вземания към ** и по право Община Златоград/ , ответника-Ч. е извършил разпределение по реда на чл.460 от ГПК между присъединените взыскатели по реда на привилегиите , съгласно чл.136 от ЗЗД. , което е предявено на страните в изпълнителното производство по реда на чл.462 от ГПК, не е обжалвано в срока по чл.463 от ГПК и е влязло в сила.

Видно е, че по процесното изпълнително дело са налице множество присъединени взыскатели за отделни вземания спрямо някои от солидарните длъжници към първоначалния взыскател.

По отношение на ищеца взыскатели са само–първоначалния ** и един от присъединените взыскатели- **, считано от 20.04.2008г. за вземането си, по което е образувано друго дело при същия Ч., а именно изп. д.*. Следва да се има предвид, че вземанията на посочените взыскатели от ищеца , като солидарен длъжник, не е обезпечено със залог или ипотека върху вещь, негова собственост т.е. по отношение на него посочените взыскатели не се ползват с право на предпочитателно удовлетворение. Ето защо, съдът счита,че след разпределението на сумата от публичната продан на недвижимия имот, ответникът е действал законосъобразно, в съответствие с изр.2 на чл.460 от ГПК, като за погасяване

задължението на ищеца към взыскателите е превеждал постъпилите суми от запора на трудовото му възнаграждение пропорционално между двамата взыскатели. Спрямо ищеца през процесния период е приложен само този способ на принудително изпълнение. Съдът счита, че по отношение на ищеца е приложим реда за погасяване на задълженията, посочен в изр. 2 на чл. 460 от ГПК, тъй като за „остатъкът“ от вземанията / след публичната продажба на недвижимия имот / по отношение на него взыскателите са хирографарни, не се ползват с право на предпочитателно удовлетворение, за да се разпределят сумите от запора чрез последващи същински разпределения по чл. 460 изр. 1 от ГПК. В този смисъл, съдът счита, че не налице е незаконосъобразно бездействие на ответника, като Ч. по изп. д. * по прилагане на разпоредбата на чл. 460 от ГПК и чл. 462 от ГПК по отношение на ищеца – солидарен длъжник.

Съдът споделя доводите на пълномощника на ответника, че дори да се приеме, че същият е следвало да извършва разпределение, буквалното прилагане на чл. 460 от ГПК, конкретно в хипотезата на заповар на трудово възнаграждение, би означавало съдебния изпълнител при постъпване на сумата от запора да извършва ежемесечно разпределение на сумата между взыскателите на ищеца, което би утежило значително положението му и не е в негов интерес, тъй като вместо за погасяване на дъга, значителна Ч. от постъпилата сума би се дължала за такси по Тарифата към ЗЧСИ, които ответника е длъжен да събере.

Дори и да се приеме, че в случая ответника незаконосъобразно не е приложил реда по чл. 460 и сл. от ГПК по отношение на сумите от запора на трудовото възнаграждение на ищеца, съдът счита, че претендираните в настоящото производство и установените от свидетелите неимуществени вреди не са пряка и непосредствена последица от това бездействие. В настоящото производство ищецът не твърди, че от неизвършване на разпределение по чл. 460 от ГПК е засегната имуществената му сфера напр., че с постъпилите суми от запора от Ч. непропорционално са погасявани задълженията му към взыскателите, нито че по изпълнителното дело са събрани повече суми, от тези които дължи, или че със запора се засяга несеквестрируемия минимум от трудовото му възнаграждение т.е. не твърди да са настъпили никакви имуществени вреди.

Претендира единствено, че от това е претърпял неимуществени вреди. Събраните по делото гласни доказателства – показанията на свидетелите ** са еднопосочни относно състоянието на ищеца през 2019г., като сочат, че ищецът е станал затворен, потиснат, депресиран, отчуждил се е от близки и приятели, не общувал с никого, изпитвал стрес и притеснение, че в следствие на запора от трудовото му възнаграждение остава без достатъчно средства, а в същото време не знае какви задължения по изпълнителното дело се погасяват, както и че по този начин се нарушават правата му като длъжник в изпълнителното производство.

Както сам ищецът твърди в исковата молба, което се потвърждава и от свидетелските показания, неблагоприятното въздействие върху душевния му мир през процесния период произтича единствено и само от липсата на информация „къде му отиват парите“ т.е. какви задължения, към кои взыскатели и в какъв размер се погасяват от ответника. В тази връзка следва да се посочи, че свидетеля * – колега на ищеца е категоричен, че във фишовете за заплати работодателят отразява каква точно сума от месечното трудово възнаграждение се удържа за задълженията на ищеца по изпълнителното дело т.е. ищецът е наясно с размера на месечните удръжки. От друга страна ищецът, като страна в изпълнителното производство, разполага с правото по всяко време да иска от Ч. устни или писмени справки по изпълнителното дело, от които да получи информация какви задължения, в какъв размер и към кой кредитор са погасени с постъпилите по изпълнителното дело суми от запора и какъв е остатъкът от дълга към всеки от взыскателите. Такива справки, обаче, не се установи да са искани лично от ищеца, нито пък, че ответника е отказвал да му предостави такива. Вярно е, че липсва процесуална възможност за длъжника да оспорва тези справки, за разлика от разпределението по реда на чл. 460 от ГПК, но в случая не се претендират имуществени вреди, а неимуществени, които не биха настъпили, ако ищецът бе проявил активност да се информира за въпросите, които причиняват безпокойството и притесненията му. С оглед изложеното, съдът счита, че претендираните неимуществени вреди в случая не са пряка и непосредствена последица от неприлагане на реда по чл. 460 от ГПК по отношение на задълженията на ищеца.

След като не се установиха кумулативните елементи от фактическия състав на деликтната отговорност на ответника, в качеството му на Ч., предявеният иск следва да се отхвърли изцяло като неоснователен и недоказан.

С оглед изхода на делото, ще следва на осн. чл. 81 във вр. с чл. 78 ал. 3 от ГПК ищецът следва да заплати разноските за осъществяването от адв. ** процесуално представителство на ответника. Видно от представения договор за правна защита и съдействие на адв. *, ответникът не е заплатил адвокатско възнаграждение, тъй като пълномощникът оказва безплатна адвокатска защита на основание чл. 38 ал. 1 т. 3 от ЗА. Съгласно чл. 38 ал. 2 от ЗА, при безплатна адвокатска помощ, ако насрещната страна дължи разноски, адвокатът, оказал безплатна помощ има право на възнаграждение в размер не по-малък от

минималния, който следва да бъде заплатен от другата страна. С оглед цената на предявеният иск минималният размер на възнаграждението по Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, определен по първи иск съгл.чл.7 ал.1т. 3 е 830,00 лв., от която сума ищецът следва да бъде осъден да заплати на адв.* от АК-С.
По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от *** с адрес *** против Ч. П. И. М. с рег. №** в КЧСИ с район на действие ОС-* иск да бъде осъден ответника на основание чл.441 от ГПК във вр. с чл.74 от ЗЧСИ да заплати на ищеца сумата от 10 000,00лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди за периода 29.03.2019г. до 27.12.2019г, вследствие на незаконосъобразно бездействие на ответника в качеството му на Ч. -неизвършване на разпределение по чл.460 от ГПК при спазване на процедурата по чл.462 от ГПК на постъпилите суми от заповест за трудовото възнаграждение на ищеца-длъжник по изп.д.№ 646/2015г, ведно със законна лихва от датата на исковата молба - 21.04.2020 г., до окончателното изплащане, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА *** с адрес ** на осн.чл.38 ал.2 от ЗА да заплати на адв.**-пълномощник на ответника адв. възнаграждение размер на 830,00лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: